

opusdei.org

Liturgia Velkého piatku

Svätý týždeň je stredobodom liturgického roka: počas týchto dní prežívame rozhodujúce okamihy nášho vykúpenia. Cirkev nás svojou múdrosťou a tvorivosťou vedie za ruku od Kvetnej nedele až po kríž a zmŕtvychvstanie.

18.04.2025

Liturgia Velkého piatku sa začína prostráciou kňazov namiesto zvyčajného úvodného bozku. Je to gesto osobitnej úcty k oltáru, ktorý je

nahý, zbavený všetkého, čo pripomína Ukrižovaného v hodine Umučenia. Ticho prerušuje nežná modlitba, v ktorej sa celebrant odvoláva na Božie milosrdenstvo – „*Reminiscere miserationum tuarum, Domine*“ - a prosí Otca o večnú ochranu, ktorú nám Syn získal svojou krvou, teda tým, že za nás dal svoj život^[1].

Starobylá tradícia vyhradzuje pre tento deň ohlasovanie umučenia podľa Jána ako vrcholný moment liturgie slova. V tomto evanjeliom rozprávaní vystupuje do popredia úžasný majestát Krista, ktorý „sa vydáva na smrť v plnej slobode Lásky“^[2]. Pán odvážne odpovedá tým, ktorí ho prišli chytiť: „Ako im povedal: *Ja som*, cúvli a popadali na zem“^[3]. Neskôr ho počujeme odpovedať Pilátovi: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta“^[4], a preto jeho stráž nebojuje, aby ho oslobodila. „*Consummatum est*“^[5]: Pán sa

ponáhľa až do konca svojej vernosti Otcovi, a tak víťazí nad svetom^[6].

Po ohlasovaní Umučenia a modlitbe veriacich sa liturgia obracia na *Lignum Crucis*, strom kríža: slávny nástroj ľudského vykúpenia.

Adorácia svätého kríža je gestom viery a ohlasovaním Ježišovho víťazstva nad diablom, hriechom a smrťou. S ním my kresťania víťazíme, pretože „toto je víťazstvo, ktoré zvíťazilo nad svetom: naša viera“^[7].

Cirkev obklopuje kríž úctou a vážnosťou: biskup predstupuje, aby ho pobožkal bez ornátu a prsteňa^[8]; po ňom nasleduje adorácia veriacich, pričom piesne oslavujú jeho víťazný charakter: „Pane, vzdávame úctu tvojmu krížu, velebíme a oslavujeme tvoje zmŕtvychvstanie, lebo drevo kríža prinieslo radosť celému svetu“^[9]. Je to tajomné spojenie smrti a života, do ktorého nás chce Boh ponoriť: „Niekedý obnovujeme

radostný podnet, ktorý priviedol Pána do Jeruzalema. Inokedy zas bolesť jeho smrteľného zápasu, ktorý skončil na Kalvárii... Alebo slávu jeho víťazstva nad smrťou a hriechom. No vždy, lásku — radostnú, bolestnú i slávnú — lásku Kristovho srdca“^[10].

---

^[1] *Rímsky Misál, Veľký piatok, Slávenie utrpenia a smrti Pána, úvodná modlitba.*

^[2] *Svätý Josemaría, Krížová cesta, X. zastavenie.*

^[3] *Jn 18, 6.*

^[4] *Jn 18, 36.*

^[5] *Jn 19, 30.*

^[6] *Porov. Jn 16, 33.*

^[7] *1 Jn 5, 4.*

[8] Porov. *Ceremoniál biskupov*, body 315, 322.

[9] *Rímsky Misál*, Veľký piatok, Slávenie utrpenia a smrti Pána, bod 20.

[10] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, XIV. zastavenie, bod 3.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/liturgia-velkeho-piatku/](https://opusdei.org/sk-sk/article/liturgia-velkeho-piatku/)
(10.04.2026)